

Előfizetési ár:

Egész évre . . kor. 6.—
Félévre 3.—
Negyedévre 1.50

FELÉLŐS BZERKROZTÓ:

ZÖLDY LAJOS.

AZ ŐRSÉG

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Kiadóhivatal:

Csiksztereda, Közkórház épület.
Ide küldendők az
előfizetési pénzek.

Szerkesztőség:

Budapest, IX., Lónyai-utca 49.

Lapunk legközelebbi száma már december hó első napjaiban megjelenik, miért is kérjük munkatársainkat, hogy értesítéseiket és kézírataikat minél előbb küldjék be.

Több a semminél?

A képviselőház előtt fekszik már a jövő évre szóló költségvetés tervezete, amelyből megtudjuk azt, hogy amiért már annyit kérvényezett az őrség, annyi memorandumot nyújtott be mindenfelé ismét nem kapta meg. Egy évig nem lesz tehát fizetésemelés, nyugdíjrendezés.

Mindenfelé kielégítést nyernek a jogos igények. Minden társadalmi csoportnak sikerül kivívnia helyzetének javítását, az utcaseprőktől felfelé a bírákig, ügyészekig, orvosokig. Gyűlés, kongresszus napirenden van, amelyeken az egyesületek bajaikat megvitatják. Szabad panaszkodniok amennyit csak akarnak, bárha helyzetük hasonlíthatatlanul jobb, mint az őrszemélyzeté.

Az igazságügyi tárca rendes kiadásainál mutatózó többletből mégis esik valami legalább az őrségre is. 288.051 koronát irányoztak elő részben az őrszemélyzetet megillető ruhailetmények rendezésére és egy néhány szükségessé vált új őri állás költségeire. Azért mondjuk, hogy ez az összeg csak részben fordíttatik ezekre a célokra, mert belőle még fizetendő a tisztviselőkre eső személyi pótlékok is.

Utána jártunk a dolognak és illetékes helyről ezen összeg felhasználására nézve a következő felvilágosításokat kaptuk:

Téves volt az a nézet, amely az őrség körében el volt terjedve, hogy az 1 évi ruhaátalány összege 100 koronára rug. Az eddigi költségvetésekben személyenként 70 korona volt erre a célra megállapítva. Ennek az összegnek 100 koronára való kiegészítése igénybe veszi az összeg egy részét. Ez a rész, 2500 őrét véve számi-

tásba még csak 75,000 korona. Akitől információkat nyertük, a rendszeresített új állások számát 30-ra teszi. 800 koronát véve átlagul egy alkalmazott illetményeire erre a célra fordítatik 24,000 korona, melyet az előbbi összeghez adva együttesen sem kapunk 100,000 koronát. A hátralevő 189,051 korona tehát a tisztviselők illetményeinek javítására megy, még pedig személyi pótlékok stb. címen.

Ezek a számok maguk is eleget mondanak. A régi bajt, a gyökeres orvoslásra váró betegséget nem lehet foltozgatással, kenetetéssel gyógyítani.

De hát kezdetnek, bár csekélység, az is valami, hogy legalább megemlékeztek az őrségről. Nagy elégtétel nekünk, az az illetékes helyről nyert elismerés, hogy ezen dolgok nagy részét is kizárólag mozgalmunknak és különösen „Az Őrség” nyílt és egyenes állásfoglalásának köszönhetjük.

És e helyen közölnünk kell még egy dolgot, amely pénzértékben ugyan meg nem mérhető, de legalább reményt nyújt arra, hogy a már-már türethetetlenül nehéz szolgálati viszonyok különösen a nagyobb fogházaknál, fegyházaknál, börtönöknél megváltozzanak.

Biztos forrásból tudjuk, hogy az igazságügy-miniszterium felszólította a fegyintézeti igazgatóságokat, tegyenek javaslatot arra nézve, miként volna lehetséges a szolgálaton könnyíteni. Mire való itt a felírás, leírás, könnyen megmondhatjuk mi az igazságügyminiszter urnak, hogyan lehet és hogyan kell a bajon segíteni. Még pénzbe sem kerül! Szállíttassék le a rab-munkaidő és dolgozzanak reggel 6 órától este 6 óráig, nem pedig fél 8-ig. Ez ellen legfeljebb csak a vállalkozó uraknak lehetne kifogása, de azzal nem kell törődni. Az államnak előbbre való alkalmazottai testi és lelki épsége, mint egypár üzletembernek valamivel nagyobb profitja.

Különben még az is kérdés, hogy a vállalkozók rosszul járnának-e. Tudvalevő dolog, hogy a munkaidő bizonyos mértékű redukálása rendszerint nemhogy csökkentené, hanem még növeli a végzett munkát, mert a munkások sokkal nagyobb intenzitással, erejük jobban való kifejtésével dolgoznak.

A mostani állapotok mellett az a rab a késő délutáni és esti órákban úgy sem dolgozik, mindenféle kifogással él, mert egyrészt kedve nincs, másrészt pedig tulságosan megviseli a 13¹/₂ órai munka. Amit a fegyintézetekben az esti világitásra költenek, az alighanem többet tesz ki, mint a másfél órai munkaidő többlet egész hozama.

A munkaidő leszállítás pedig legalább némileg enyhitené az őrszemélyzet túlterheltségét. Az a másfél óra, amely talán csekélységnek látszik, tulajdonképen nagyon sokat tesz, mert egy 100 őrt számláló fegyintézetnél 150 munkaórát tesz ki, ami ismét annyit jelent, mintha a jelenlegi állapot fentartásával a személyzetet 15 fővel szaporították volna.

Ez a reform, ismételjük, nem kerülne pénzbe, megvalósítását tehát finánciális okokból ellenezni lehetetlenség. Csak az a kérdés, tudja-e tenni magát az állam az egyes emberekkel kötött egyezményeken. Ilyen tekinteteknek pedig egy közszükségletet képező ujtás behozatalánál nem szabad döntöknek lenni, különösen ebben az esetben, mikor az egész őrszemélyzet megnyugtatójáról és lecsillapításáról van szó.

Zöldy Lajos.

A fogházi előjárók- és őrszemélyzetről.

A börtön vagy fogház büntetést foganatosító előjáróságok a kir. fogházfelügyelőségek.

A fogházfelügyelőségek mindig a kir. ügyészségnek vannak alárendelve.

Az intézeti előjáróság alatt, mely az illető intézetnek vezetésével, eszerint szorosab értelemben a szabadságvesztés büntetésnek foganatosításával van megbízva, értendő még többféle segítségül adott hivatalnok, nevezetesen: ellenőr, papok, orvosok, irnokok s a tényleges felvigyázó szolgálat véghezvitelére rendelt őrszemélyzet. (Fogházörök, fogházormesterek).

Az őrmesterek s a felvigyázó öröknek kiváltképen nehéz, de szép feladatuk van; ők a rabok közvetlen előjárói, hozzájuk fordulnak a legtöbb esetben panaszaikkal s kívánságaikkal, azért sok alkalmuk nyílik példás, komoly s erélyes viseletük által a rabokra hatni, őket kellő rendben tartani és ott, ahol szükség mutatkozik, őket vigasztalni, csillapítani, munkára buzdítani s netalán rossz szándékukat jobbra irányozni.

Az őrtálló fogházör köteles magára, fegyverére s minden körülményre ügyelni, különösen környezetére s azon tárgyakra és személyekre, kik őrizetére bizattak, kiváltképen pedig az utasításnak pontos megtartására. S ámbár a fogházör hivatalos állása csekély, de nagy fontossággal bír s épen úgy, mint a fa, melynek gyökere rothadt, tovább nem tenyészhet, a fogházi szolgálat hanyag, iszákos, rossz magaviseletű örök mellett sikertelen marad s csak becsületes emberekre lehet ezen nehéz szolgálatot bízni, akik tekintélyüket szerény de erélyes erkölcsi magaviseletük által növelik.

A fogház a fogházörre nézve, midőn ott alkalmazást nyer, egész új világ, melyben személyekkel és tárgyakkal érintkezik. Azon személyek, kikkel a felügyelő személyzet a fogházban érintkezik: 1. felebbvalói; 2. szolgálati társai; 3. a rabok; és 4. a rabok rokonai és barátai, kik őket látogatják. A tárgyak, melyekkel dolga van és amelyek részben az ő felügyeletére bízottak: 1. az épület, ablakok, ajtók, lakatok, rácsok és kályhák; 2. anyagok s leltári tárgyak mint fa, szén, szalma, kő- s virágolaj, gyertya, asztal, szék, fekhely, fogas, ivó- s evőeszköz, mosdó, viz- és üríték-csebrek, dolgozó eszközök, szerszámok stb.; 3. felső, fehér- és ágynemű, ruha, pokróc, szalmazsák, vánkos, lepedő, törülköző stb.; 4. étel és ital (rabélelmezés); 5. fűtés, fertőtlenítés s világitás; 6. tisztítás és tisztántartás; 7. szemétdödrök s árnyékszék s kanálisok kifolyása.

Az őrszemélyzetnek nemcsak a fentebb elősoroltakkal, hanem az állásában előforduló szolgálati nehézségekkel is kell küzdenie s ezek a következők:

1. sok esetben nagyon kiterjedt s aránylag ritka szabadsággal összekötött munkaidő;
2. a szolgálat egyhangúsága;

3. a rabokkal való folytonos érintkezésnek nehéz feladata; és

4. az aránylag csekély fizetés.

A nagyobb letartóztatási intézetek szükségletei máris olyan kiterjedő munkásságot igényelnek, mely más állásban ritkán fordul elő; az éjjel-nappali pontos őrködés, az alkalmazott személyzet csekély száma, mely meg nem engedheti, hogy az örök még vásár- és ünnepnapokon is szabadságot nyerhessenek s kivált a családos örök csak szűken szentelheti szabadságát családjának, természetesen igen súlyos szolgálati nehézséget képez. A második nehézség a szolgálat egyszerű s változatosság nélküli voltában rejlik. Az örök az egyhangú s folytonosan ismétlődő teendőkben elfáradnak s nehezükre esik szellemi tehetségüket s ép szolgálati buzgalmukat fenntartani.

A rabokkal való folytonos együttlét s az azokon tapasztalt nagyobb vagy csekélyebb anyagi és szellemi nyomor jelenségei, hozzájárulván némelykor a neveletlen s rosszakaratu rabok általi sérelmek, a harmadik nehézséget képezik, melyek az őrszemélyzet szolgálatát részint nehezítik, részint pedig ellenszenvessé teszik.

A negyedik s talán a legkellemetlenebb szolgálati nehézséget az aránylagos csekély fizetés képezi; igaz, hogy a munkával s felelősséggel tulterhelt örök sokkal rosszabb anyagi állása van, mint egy hivatal szolgának s így joggal mondható, hogy az anyagi gond és az inségnek térnyerése által az erkölcs van kockára téve.

Az őrszemélyzetnek hűséggel kell felebbvalói iránt viseltetni, nemcsak azért, mert azoknak alárendeltjei s mivel némileg állásuk s jövőjük függ, hanem főképp azért, mert egyik a másik nélkül a kiszabott terv sikeres véghezvitelének veszélyeztetése nélkül nem gondolható, mindkettő egymásra van utalva s mindkettőnek egymást a szolgálatban támogatnia kell. Általában főkötelessége a börtön személyzetnek felebbvalói irányában tisztelettel és engedelmességgel viseltetni.

Az igazi engedelmesség ne történjék a felebbvalótól való félelem miatt, hanem a valódi hivatalos kötelesség teljesítéséből, mely engedelmesség által biztosított az egésznek sikeres előmozdítása s azért az örök kötelessége nemcsak felebbvalóinak, hanem az előforduló esetekben az orvosnak,

apának s tanítónak az előirt szolgálati utasítás szerint szolgálni s netalán a házirend ellen tapasztalt hiányaikat s mulasztásaikat kellő illedelemmel emlékeztetükbe hozni és szükség esetén azokat felebbvalóinak azonnal bejelenteni.

E felsoroltak felfogására és megtartására igényeltetik a felügyelő őrszemélyzetnél mindenekelőtt: 1. fedhetlen élet; 2. erkölcsi öntudat és becsületesség; 3. a hivatási hűség; és 4. a szellemi műveltség.

Az őrszemélyzetnek mindenekelőtt békében és jó egyetértésben kell egymás között élnie. A fogházörök ne legyen társai iránt irigy, ha azok valami kedvezményben vagy szolgálati könnyebítésben részesülnek. Másoknak jóléte feletti irigység kedvetlenséget okoz, az irigy mindig rosszat lát, másnak kárát keresi, mi rendesen gyűlölettel, elkeseredéssel és rágalmazással s ravaszsággal végződik. Az irigység az őrszemélyzetnél a legnagyobb kedvetlenségnek forrása, azért a fogházörök ne legyen társai irányában irigy, inkább utánozza azokat abban, ami a jóindulatot s a szolgálati könnyebítést előmozdítja.

Elvetemedett és erkölcstelen jellemre mutat az, ha az őrszemélyzet egymást hízkelés és árulás által gyanuba s rossz hírbe akarja hozni. Az öregebb és ifjabb örök egymás közti viszonyában általában oda kell hatni, hogy az előbbieket tapasztalataik folytán, az utóbbiak segítségére legyenek ezek anyujítottsegélyt köszönettel fogadják.

Az öregebb örök, a fiatalabbak netaláni előremenetelére vagy mozgékonyására irigy szemmel ne nézzenek, ha a fiatalabbak frisebb erejük s bővített tapasztalatuknál fogva többet tenni képesek. Az is előfordulhat, hogy a fiatalabb örök tevékenyebb s ügyesebb szolgálattételénél s az általános rendszernek előmozdításához sokkal inkább járul, mint a tapasztalatban megöszült örök, ki korántsem tevéketlen, hanem az új rendszerbe s formába magát nehezen tudja beleélni; e végett azonban a fiatalabb örök még jogában nem áll — és szép sem volna tőle — magát többre becsülni.

Általában az őrszemélyzetnek főkötelessége a példás és erkölcsös magaviselet követelményeinek eleget tenni, ha feladatát sikerrel véghez vinni s jó, példás élete által a rabokra is hatni szándéka.

Az őrszemélyzetnek a rabokkal való bánásmódhoz külön ismereteket s tapasztalatokat sze-

rezni nem oly könnyű feladat, mint látszik, mint-hogy sokféle tünemény fordul elő a raboknál részint szellemi, részint pedig tárgyi alakban. Külön bánásmódban részesítendők: 1. a rendőri kihágás miatt letartóztatottak; 2. a vizsgálati foglyok; 3. a fogságra; és 4. a börtönre ítélték.

Bármely osztályhoz tartoznak is a rabok, az őr mindig arra gondoljon, hogy letartóztatottakkal van dolga s a hárszabályt szemelött tartva járjon el, ha ezek még oly szigorúak is, mindig és feltétlenül foganatosítandók. Az őr örködjék a rab felett, hogy az meg ne szökhesék, vele embertelen módon vagy durván banni, őt sanyargatni, csufolni, gunyolni vagy káromolnia jogában nem áll. Minden parancs komolyan és erélyesen teljesítendő. Az őr legyen a szolgálatban egykedvű, de soha sem részvétlen; ez által a letartóztatottnak nemcsak bizalmát, de tiszteletét is meg fogja nyerni. Különös figyelemmel kísérendő a rabok előbbi polgári és családi viszonya s a letartóztatási intézetben tanúsított magaviseletük s a velük szemben alkalmazandó bánásmód e szerint választandó.

Az őrnök — ha különös utasítással nem bír — a rabbal s főleg a vizsgálati fogollyal társalogni, mult s jelen viszonyairól, hozzátartozóiról, a vizsgálat folyamáról tudósítást kérni vagy felvilágosítást adni, vagy vele más rabról értesítést közölni egyáltalában nem szabad s minden ily kérést határozottan vissza kell utasítania. A legcsekélyebb által, amit ez irányban a rabnak enged, azok hatalmába kerül s általuk megvesztegethető embernek fog tekintetni; ily csábításoknak az őr ki ne tegye magát s annál kevésbé engedjen meg visszaéléseket s ne legyen a vizsgálat s az igazság kiderítésének akadályozója, mert kivált azok a rabok, kik már a fenytő bíróságokkal közelebbi ismeretségbe léptek, a vizsgálatot meghiusítani törekszenek s ezen céljuk előmozdítására s foganatosítására a tudatlan s erkölcsi erővel nem bíró felügyelő őrt, minden rendelkezésükre álló eszköz felhasználása által elcsábítani törekednek.

A fogoly, kivált a vizsgálat alatti, alattomos s azok iránt, kik mint már fent említém, többször jöttek a büntető törvénnyel összeütközésbe, különös figyelemmel lenni a felvigyázó őrnök a kötelessége s társaival az ugynevezett tolvajnyelv-

beni jelzetek vagy írott jelek általi értekezést meggátolni s arra is ügyelni, hogy az evő, ivó szerekben, kiürítő csebreken, falon, könyvekben, árnyékszéken, padlózatban semmiféle jegyek felrajzolva vagy jegyezve ne legyenek; a pókhálókat a folyósokon, börtönökben s más épületekben ne töltsék, mert azok is oly fonalak lehetnek, melyek becsempészésre s jeladásokra szolgálnak, s azoknak rejtőhelyeit képezhetik s ha ilyes valami a fogolynak sikerült s a felvigyázó őrt megcsalhatta, akkor nemcsak a terv szerencsés kivételének örül, hanem annak is, hogy az őrt rászédhette. A fogoly az őrt ilyen ügyetlensége miatt megveti, mert meghagyta magát csalni s az őrnök által elkövetett hasonló ügyetlenségek a raboknál mindig a rosszaságnak és ravaszságnak nagyobb tért engednek, azért az őrszemélyzetnek mindig ébernek és figyelmesnek kell lennie.

Az elítélt foglyoknál vagy raboknál más tünemények fordulnak elő, ha őket feleségeik; gyermekeik, rokonaik s ismerőseik látogatni jönnek; azok már a vizsgálati fogság tűzpróbáján keresztül esvén, sorsukkal megelégedettebbek s belátják, hogy a farbattnak eleget kell tenniök; ezek aztán hajlandók a javulásra s örömmel, némelykor szivreható odaadással néznek elébe a látogatóknak; némelyek azonban egészen részvétlenek s bosszusak s ezeknél különös, hogy inkább vonzódnak anyjuk és gyermekeikhez, mint feleségük és atyjukhoz.

Ha a raboknak meg van engedve az otthoniakkal való beszélés vagy rokonaival való társalgás, akkor az mindig meglepett, bus majd vig, többnyire azonban megszorult helyzetben leend s a sok közölni való közül épen a főadatokat, melyeket nejjével, atyjával vagy gyermekeivel közölni akart, tudatni nem képes, akkor kötelessége s feladata az őrnök a rabot utbaigazítani s őtet a felebaráti szeretet folytán a megszorultságból kiségetni s iránta anélkül, hogy őri feladatát elhanyagolná, azon figyelemmel lehet, hogy midőn bánattól eredt könnyeket lát hullatni, a rokonérzésnek indulatát ne gátolja, hanem inkább vigasztalás, visszalépés vagy eltekin-tés által elősegítse; magától értetődik, hogy az őr ily esetben a felügyelőségnek esetleg a papnak is, jelentést tegyen arról, hogy a rab miként viselte magát.

Kocsárdy Péter.

VEGYESEK.

Válság után, válság előtt. Egy hónapja is elmúlt annak, hogy olvasóinkhoz szoltunk erről a helyről. Azóta mennyi csalódás ért bennünket, akik annak idején annyi bizalommal vettük kezünkbe a tollat, hogy csupán ezzel a gyenge, kis fegyverrel vivjük ki az őrségnek azt, ami mint embereket és mint az állam szolgálát egyaránt megilleti annak tagjait. Ez a küzdelem, ha nem is járt olyan eredménnyel, amilyent reméltünk, de teljesen hatástalan sem maradt, mert míg eddig az őrszemélyzetről senki még csak tudomást sem vett, most már mozgalmunk eredményeképpen az országgyűlésen is szóba került ügyünk és a költségvetésbe is nagyobb tételt vettek fel az őrszemélyzet érdekében. Megnyugvással látjuk tehát, hogy munkánk még sem volt egészen meddő. És sajnos, mégis mit kellett tapasztalunk? Amikor felhívásunkat kiirtuk, hogy olvasóink ujtsák meg a lejárt előfizetéseket, szomoruan láttuk, hogy a nagy többség még annak a pár fillérnek megfizetését is sokalja. Azoknak az igazán lelkes hiveinknek érdeme lapunk további megjelenése, akik arra buzdítottak bennünket, hogy még egy utolsó kísérletet tegyünk. Mi sem akarjuk hinni, hogy az őrség egyszerre így cserben hagyja a lapot. Tudhatta azt minden egyes olvasónk előre, hogy mi nem adhatunk sem fizetésemelést, sem nyugdíjrendezést, mi csak azt ígértük, hogy küzdeni fogunk ennek eléréseért. Igéretünket meg is tartottuk! Felemelt fővel várjuk olvasóink ítéletét, mert mi mindenkor bátran, férfiasan megmondtuk az igazságot és annak hangoztatásától semmiféle erőszakra sem állottunk el. Kívánjuk, hogy újból ne érjen csalódás se minket sem azokat az önzetlenül munkálkodó hiveinket, akiket nem tudott még a sok csalódás sem elkedvetleníteni.

Munkavezetők köréből. A szamosújvári fegyház munkavezetői panaszkodnak, hogy rendes napi munkájuk tetejébe még a fegyvert is a nyakukba akasztják fegyveres szolgálattétel céljából. Hát ez igenis jogos panasz, mert kora reggeltől késő estig tartó kimerítő felügyeleti szolgálat után nem fegyver, hanem nyugalom illeti meg őket. Nézzük csak közelebbről a dolgot. A fegyveres szolgálatot teljesítő őr 2 óránként felváltatik s így 2 órát pihen. Igaz, hogy e két órát nem élvezi teljesen, mert nagyon sok esetben vagy helyettesítenie kell valakit, vagy pedig küldözgetik, de ha ezek az esetek nem állanak be, megvan a 2 óra pihenője. A munkavezető, ha este kiszabadul a munkatérmezből s befogják fegyver alá, másnap semmiesetre sem teljesíthet megbízható pontos szolgálatot, mert ki meríti az éjjeli szolgálat. Ez a kimerültség természetesen maga után vonja, hogy a felügyeletére bízott rabmunkásokat kellőképpen ellenőrizni nem bírja. Ennek pedig sokszor komoly következményei lehetnek, amiért első sorban őket vonják felelősségre. Bármennyire jogos is a panasz, még sem szabad elkeseredniök, mert hisz az igazságügyi kormány a létszámemelést tervbe vette

s annak megtörténteig a türelem a legajánlatosabb. Ezzel az intésünkkel azonban nem azt mondjuk, hogy a mostani állapotoknak hallgatólag talán mi is pártolói vagyunk, de mindenesetre be kell látnunk, hogy ha már ez irányban az első lépés meg van téve, nyitott ajtót döngetnénk. Az az értesítés, amelyet a szamosújvári munkavezetők köréből kaptunk, más bajokra is felhívja a figyelmet. Ezek a bajok azonban közések az egész őrszemélyzetével. Ha az őrség helyzete javul, szolgálati és fizetési viszonyai rendezetebbek lesznek, akkor ezek a bajok maguktól meg fognak szűnni. Természetes, hogy ezeket a dolgokat megváltoztatni 1—2 hónap alatt nem lehet, csak szoros összetartás, állandó munkálkodás hozhatja meg a kívánt eredményt. A munkavezetők is jobban tennék, ha szorosabban csatlakoznának hozzánk és nem maradnának távol, mert minél többször lesz szó lapunk hasábjain az ő állapotaikról is, annál figyelmesebbek lesznek rájuk az illetékes körök is. Aki nem szól és nem tesz semmit a maga érdekében, az ne várja mástól, hogy talpra segítse.

Családapa-e, vagy őr? Annak bemutatására, hogy egyes őrparancsnokok hogyan vélekednek a fogházóri hivatás mibenléte felől, el kell mondanom a következő esetet, amelynek megtörténte bizonyítani is tudom: Egy volt őrparancsnok azt szokta kérdezni a jelentkező újonnan kinevezett őrtől, hogy bucsut vett-e feleségétől, gyermekeitől, hozzátartozóitól és ismerőseitől. Ha az újonc meglepetve a kérdés szokatlanságától, azt felelte, hogy nem, mert nem is tudja, miért kellett volna ezt tennie, akkor ráírvált, hogy nem is őrnek való, mert ha erre a pályára lépett, akkor le kell számolnia a külvilággal és ne gondolja, hogy innen is eljárhat atyafilátogatásra. Nevetünk kellene az ilyen eseteken, amelyek csak egyes emberek butaságát és hatalmi hőbortját bizonyítják. Vajon mi volna hát az őr? Talán amint magára veszi azt a zubbonyt, elfelejtse, hogy családapa, aki a szolgálaton kívül még más köteleességekkel is tartozik a feleségének, a gyermekeinek. Lehetséges volna az, hogy szomorú foglalkozásán kívül még a társadalomtól is külön váljék és megfossa magát a neki kedves arcok látásától? Pedig bizony a fegyházakban, törvénytörési fogházakban a személyzet tulságosan csekély létszáma miatt hányszor megtörténik, hogy az őr a 2—3—4 hétben egyszer eső szabadnapján úgy el van csigázva, hogy bizony a fáradtságát sem pihenheti ki, nem hogy ideje lenne »atyafilátogatásra«, amint az a bizonyos őrparancsnok kifejezte. S benn szolgálat közben a gyakori brutális feljebbvalói bánásmód, a túlterhelés megőrli a legegészségesebb szervezetet is. A hivatálnok és magasabb rangú ember, ha ideges lesz, fűrdökre megy a délvidekre, tengerpartra, ha sikkaszt, ráfogják, hogy beteg; de történjék legkevesebb szabálytalanság az őr szolgálatában, mehet akárhová, ha 10—20 éve szolgálta is hűséggel az államot, mert a méltányosság nálunk nem ismeretes dolog.

AZ ŐRSÉG KÖRÉBŐL.

Kinevezések.

A nagyváradai kir. főügyész *Csökei Imrét*, a nagyváradai kir. törvényszékhez fogházórré;

a budapesti kir. orsz. gyűjtőfogház igazgatója, *Soós Lajos* siófoki lakost, az illavai kir. orsz. fegyintézet igazgatója, *Pap Mátyás* tartalékos cs. és kir. gyalogost;

a szegedi kir. kerületi börtön igazgatója *Mezei Péter* tartalékos honvédet fegyőrré nevezte ki.

Áthelyezés.

A pozsonyi kir. főügyész *Farkas József* baáni kir. járásbírói és *Porlupszky Gasparik Mihály* trencsényi kir. trvszki fogházórról kölcsönösen áthelyezte.

Véglegesítés.

Az illavai kir. orsz. fegyintézet igazgatója *Válki Mihály* fegyőrt állásában véglegesítette.

Nyugdíjazás.

Baccareich György fiumei kir. törvényszéki fogház-örnmester nyugdíjaztatott.

Állásáról lemondott.

Binner Anna rákospalotai királyi javító-intézeti munkavezető-felügyelő.

Állását vesztette.

Grajczár Mihály illavai kir. orsz. fegyintézeti fegyőr.

Meghalt.

Borza János gyűjtőfogházi fegyőr.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Kuszka János, Liptóújvár. Az 5-ik szám volt a rendkívüli kiadás.

Berecki Domokos, Hidalmás. Jó kívánságait és buzdítását köszönjük. Van is szükség rá, mint láthatja, mert nehéz a dolog.

Nemes László, Nagymihály. Szives felvilágosítását köszönettel vettük, de a szegény ember ügye már úgy áll, hogy aligha lehet valamit segíteni a dolgán.

Ambros Antal, Déva. A második negyedévi előfizetési díjak még nem érkeztek be. Kérjük annak beküldésére. Első levelét is olvastuk és nem hagytuk figyelmen kívül, hanem azt hittük, hogy a nagygyűlésen szóba hozhatjuk. Minthogy a gyűlés elmaradt, levele is tárgytalanná vált. Mi vívtuk ki különben azt is, hogy felülről tettek valamit.

Munkatársainkhoz. Az a szép és nemes lelkesedés, amellyel munkatársaink az első időben bennünket felkerestek írásaikkal, mintha hanyatlásnak indult volna. Elismerjük ugyan, hogy a szerencsétlen körülmények folytán beállott rendetlen megjelenés gátló hatással volt a rendes munkálkodásra, most azonban, hogy lapunkat mégis fenttarthatjuk, kérjük önöket, vegyenek részt dolgozataikkal abban a munkában, amelyben az önök segítségére feltétlenül szükség van. Minden cikk és minden hír, mely az önök köréből jön, egy-egy erős kapcsa az összetartásnak. Munkálkodjunk tehát!

A kiadóhivatal üzenete.

Értesítjük olvasóinkat, hogy lapunk kiadóhivatalát Csíkszeredába tettük át, míg a szerkesztőség továbbra is Budapesten marad. Kérjük, hogy az előfizetési pénzeket mindig „Az Őrség” kiadóhivatalunk Csíkszereda, Körház-épület, míg a lap szellemi részét illető küldeményeket a szerkesztőségnek Budapestre, a címtapon olvasható címre küldeni szíveskedjenek. Ha valaki lapot nem kap és erre jogot formál, forduljon szintén a kiadóhivatalhoz. Lapunk megjelenésében történt mulasztás folytán, az előfizetési hátrétdő egy fél hónappal később jár le. E helyen újra kérjük t. olvasóinkat, hogy az előfizetési díjakat, különösen azok, akik még az első negyedre sem fizették be, most már bekiüldjék, hogy a decemberi szám expedíciúsa hátrétdő ne szenvedjen. Az új előfizetéseket szintén kérjük a kiadóhivatal címére Csíkszeredába küldeni.

HIRDETÉSEK.

Veszek egy jó karban levő hegedűt. Ajánlatok az ár megjelölésével a lap kiadóhivatalába »Hegedű« jeligére küldendők.

Kinek van egy jó hangu hegedűje vagy fuvolája? Értesítést kérek »Kremonai hegedűs« jeligére a kiadóba.

Könyvbarátok! Olcsón adok el jó regényeket. Szives megkereséseket kérek »A. K.« jeligére a kiadóba.

200 kötet regény eladó egyenként is, minden elfogadható árt. Karácsonyi ajándéknak igen alkalmas. Megkeresést »Meggzorult« jeligére a kiadóhivatalba kérek.

300 korona kölcsönt keresek kamatra. Szives ajánlatot »Sürgös« cím alatt lapunk kiadóhivatalába kérek.

ZORN MÓR

BUTORSZÁLLITÁSI ÉS BERAK-
— TÁROZÁSI VÁLLALATA —

BUDAPEST, VIII., JÓZSEF-KÖRUT 18.

TELEFON.

TELEFON.

Képviselve bel- és kül-
földön minden nagyobb
— városban. —

Szállítás csomagolás mellőzésével.

„El a borotvával!“

mely már oly sok 1000 és 1000 embernél bőrtetőséget és más szerencsétlenséget okozott.

Borotválkozzunk RASOL-lal kés nélkül.

Ezen teljesen ártalmatlan vegyszerekből összeállított borotváló por a szakált annyira megpuhítja, hogy az az arcról elválik és az arc bársonysima lesz.

Használata egyszerű, mindenki maga kezelheti.

Ára 1 kilogramm (elegendő 30-szori használatra) helyben kor. 2.40, vidékre kor. 3.—, előleges beküldése mellett bérmentve, utánvétell kor. 3.20.

Egyedüli készítő! Magyar gyártmány!

„RASOL“ vegyipari vállalat

Budapest, VI., Váci-körút 55. szám.

Raktárak Budapesten:

Török József gyógyszerárában, Király-utca 12. sz.
 Neruda Nándor drogeriájában, Kossuth L.-utca 7.
 Molnár és Moser » Koronaherceg-u. 11.
 Detsényi Frigyes » Marokkói-utca 1.
 Detsényi Károly » Fürdő-utca 10. sz.
 Fodor Márton » Király-utca 31. sz.
 Ács Mihály » Lipót-körút 27. sz.
 s minden drogeriában és illatszerekkereskedésben.

2-6

Az oly csunya és kellemetlen női arcször eltávolítására a legalkalmasabb a

RASOLIN

nehány perc alatt a szőrt az arcról vagy kézről minden fájdalom nélkül eltávolítja. Egy doboz ára 2 korona helyben, vidéken 2 kor. 50 f. előzetes beküldése mellett bérmentve. — Egyedüli készítő:

„Rasol“ vegyipari vállalat Budapest, VI., Váci-körút 55. szám.

Postai és vasuti szétküldés naponta a világra minden részébe.

Magyar gyártmány!

RAKTÁRAK BUDABESTEN:

Török József gyógyszerárában, Király-utca 12. sz.
 Neruda Nándor drogeriájában, Kossuth L.-utca 7.
 Molnár és Moser, » Koronaherceg-u. 11.
 Detsényi Frigyes » Marokkói-utca 1.
 Detsényi Károly » Fürdő-utca 10. sz.
 Fodor Márton » Király-utca 31. sz.
 Ács Mihály » Lipót-körút 27. sz.
 s minden drogeriában és illatszerekkereskedésben.

2-6

BECK KÁROLY ÉPÜLET- ÉS MŰALKATOS

SZABADALMAZOTT ABLAKSZELLŐZTETŐ-KÉSZÜLÉK KÉSZÍTŐ
 BUDAPEST, VIII. KER., JÓZSEF-UTCZA 14. SZÁM.

Az egészség a fő!

melyet csakis kellő szellőztetés által érhetünk el.

A Beck Károly féle ujonnan feltalált és szabadalmazott ablakszellőztető készülék magyar gyártmány, mely most már felülmulja az összes külföldi és mostanáig alkalmazott szellőztetőket úgy czélszerűségben, jóságban, mint olcsóságban. — Egészségügyi szempontból 45° nyílással egyenlő szögű kizárva.

2-4

Minden ablakra alkalmazhatók. Számtalan elismerő levél van kezében, mely a t. közönség megaláztatását nyilváníti.

Költségvetések ingyen.

Ablakszellőztető készülékeimet a következő nevezetesebb helyeken használják: Nemzeti Kaszinó, kereskedelmi ministerium, református főgimnázium, m. kir. ludovika, kispesti állami elemi iskolákban, a Pasteur-féle gyógyintézetben, több kórház- és iskolákban a fővárosban és vidéken, s kintünöknek bizonyultak.

Szabadalmi szám: 16794.

